

Hensyn, der toges til de paagældende to Mænds forskellige Stilling, var, at der i det højeste skete et Fradrag af 2—300 Kr. fra den sidste Skatteindtægt, naar han boede i Kjøbenhavn. Jeg svarede straks dertil, at med disse Fradrag mener man blot at fritage, hvad der hører til Livets allerstrengeste Fornødenheder og intet mere; og det er vel muligt og vel ogsaa rimeligt, at man over for en systematisk Stabelonagtig Stat til Staten ikke kan gaa videre. Men jeg nævner dette som et Eksempel paa, hvor mangfoldige Omstændigheder og Forhold der kunne indvirke paa en Mands Skatteevne, som man lige over for en Ligning paa Formue og Lejlighed kan tage og utvivlsomt ogsaa tager Hensyn til. Man bestatter der Folk efter, hvordan de i det hele staa sig. Er det en Mand, som staaar sig knebent og har ondt ved at komme igennem, hvad enten han staaar lidt højere eller lidt lavere paa Skatte skalaen, spiller det en Rolle. Man kan jo sige, at der kan tages Hensyn dertil efter den Paragraf, der giver Anledning til at søge om Nedsættelse af visse bestemte Hensyn, rimeligvis Eghedsansyn eller slikt, men det er ikke det, det drejer sig om, og det er ikke den Slags Lempelser, man paa nogen Maade vil søge. Det vil ikke ske. Folk ville ikke søge om saa Fritagelse eller Lempelse som Gave af et eller andet Hensyn, men man vil have en Beskatning, som i sig selv har Mulighed for at lempes efter Evnen. Det, der hedder Skatteevne i egentlig Forstand, er et Begreb, som ikke lader sig definere, og som ikke kan beskrives paa nogen enkelt Maade, men som man maaske kan forstaa, naar man tænker paa, hvordan der er en stor Del af Skatteborgerne, for hvem Skattebetalingen har saa overmaade lidt at betyde, at de egentlig ikke skænke det en Tante, hvor meget de komme til at betale i Kommuneetat. Om den, der lægger saa og saa mange Tusind op om Aaret, kommer til at betale nogle Hundrede Kroner mere eller mindre i Skat, er noget, som den paagældende overhovedet ikke fæster videre Opmærksomhed ved. Men der sidder paa den anden Side en stor Mængde Skatteborgere, for hvilke Skattebetalingen i sig selv spiller en saadan Rolle, at deres hele Opmærksomhed er henvendt paa at strabe disse Penge sammen, som de skulle hde som Bidrag enten til Kommune eller Stat. Det er den uhyre Forstel i Opfattelsen af Skatteevnen, og det er det, der har ført vore Fædre til i Formuen at se den egentlige, virkelig levende Skatteevne og til at lægge hele den kommunale Skattebyrde paa dette Grundlag. Jeg vilde derfor indstændig advare imod, at man

kommer ind paa at ville knytte den her foreliggende Reform til Kravet om, at vi skulle give Afstald paa Formue- og Lejlighedsstaten til Kommunerne eller paa nogen Maade at ville være med til at forvanske den, thi det kan overmaade let ske. Man kan drives bort fra den, som det allerede delvis er sket i Købstæderne. Der ved, at Købstadskommunalloven har den Bestemmelse, at der finder en Indtægtsansættelse Sted. Det har i en Periode ført til, at man i Købstæderne var godt paa Vej til at komme ind paa en ren Indkomststat. Jeg tror, at man i den seneste Tid har været opmærksom paa, at det var en fejl Vej, og at man derfor vil se at vende tilbage til mere sunde Skatteprincipper. Jeg vilde altsaa, jeg gentager det, advare imod, at man til denne Reform, om hvilken man fra flere Sider — jeg kender navnlig det ærede Medlem for Alborgs Mening — nærer saa store Forventninger knytter en Reform af den kommunale Beskatning i den Tante, at det skulde føre til en saa lykkelig Tilstand at komme bort fra Formue- og Lejlighedsstaten. Jeg tror, at komme vi til at staa lige over for dette Spørgsmaal, vil det møde en saadan Modstand, at det faar noget af Karakteren af en Modstand pro aris et focis.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu flere, der have ønsket Ordet, og jeg skal af Hensyn til den fremrykkede Tid derfor afbryde Forhandlingerne.

Under Mødet har jeg fra Landstingets Formand modtaget

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden Kjøbenhavn af 12te April 1889 § 14

i den Form, hvori det er vedtaget i Landstinget, med Anmodning om at forelægge det her. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer ville blive omdelte.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Egtetskabs Indgaaelse har i Dag afgivet Betænkning, af hvilken Eksemplarer ville blive omdelte.

Forinden jeg opgiver Dagsordenen for næste Møde, skal jeg give Ordet til Folketingsmanden for Kjøbenhavns 10de Valgfreds (S. Sørensen), for at han paa egne og Medforslagsstilleres Begne kan indbringe de to i Gaarsmødet anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Sørensen [Kbhvn. 10. Valgtr.]): Af de